

**UCHWAŁA NR XXXVI/230/2021
RADY GMINY SULĘCZYNO**

z dnia 13 lipca 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Wójta Gminy Sulęczyno

Na podstawie art.15 ust.1 i art.18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.Dz.U. z 2020 roku, poz.713 i poz.1378, z 2021 roku, poz.1038) i art.229 pkt 3, art.237 § 1 i § 3 oraz art.238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.Dz.U.z 2021 r., poz.735) **Rada Gminy Sulęczyno po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Sulęczyno uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez Pana K.L na Wójta Gminy Sulęczyno w sprawie działania na szkodę budżetu Gminy Sulęczyno i prywatnych przedsiębiorców.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Sulęczyno do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez doręczenie odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o treści art.239 KPA.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Kazimierz Gliniecki

Uzasadnienie

do Uchwały Nr XXXVI/230/2021 Rady Gminy Sulęcyno z dnia 13 lipca 2021 roku w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Wójta Gminy Sulęcyno

Skarga Pana K.L. z dnia 14.6.2021 r. (wpłynęła do Biura Rady Gminy Sulęcyno w dniu 14.06.2021 r.) na Wójta Gminy Sulęcyno w sprawie działania na szkodę budżetu Gminy Sulęcyno oraz na szkodę prywatnych przedsiębiorców. Skarżący prowadzi podlegającą wpisowi do ewidencji działalności gospodarczą pod nazwą P.T.H.U. TRANSLEJK z siedzibą w Brodnicy Górnej.

Zgodnie z przyjętą w tego typu sprawach procedurą Przewodniczący Rady Gminy skierował skargę do merytorycznego rozpatrzenia przez powołaną przez Radę Gminy do takich celów Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, której posiedzenie odbyło się w dniu 8 lipca 2021 roku.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z treścią skargi oraz załączonych do niej odpisów trzech dokumentów, z których wynika, że przedsiębiorca ten od 3 lat podejmuje starania o uruchomienie na terenie sześciu działek gruntu ewid. nr 142/1, 142/2, 143/3, 143/4, 144/2 i 145/2 położonych w obrębie Sulęcyno odkrywkowej kopalni kruszywa naturalnego.

Komisja stwierdziła, że skarżący otrzymał w dniu 06.09.2018 r. pismo, w którym Wójt jako zarządca drogi wewnętrznej (własność Skarb Państwa) nr ewid. dz. 144/2 określił warunki z jej korzystania, która obligowała skarżącego po ich wykonaniu, m.in. do przywrócenia nawierzchni drogi do stanu poprzedniego. W ww. piśmie Wójt Gminy nie deklarował, że po zakończeniu badań i sporządzeniu dokumentacji geologicznej Gmina Sulęcyno od razu przystąpi do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla w/w terenu, uwzględniającego rezultaty przedsięwziętych przez skarżącego na własny koszt i własne ryzyko prac geologicznych. Mało tego ani z pisma z dnia 6.09.2018 r. ani z jakichkolwiek innych dowodów w tym z ustnych wyjaśnień Wójta Gminy nie wynika, aby kiedykolwiek wyrażał on zgodę na uruchomienie przez skarżącego zamierzonej przez niego inwestycji polegającej na eksploatacji odkrywkowej kopalni kruszywa naturalnego w miejscowości Sulęcyno.

Zezwolenie na wykonywanie poszukiwawczych prac geologicznych nie jest tożsame z zezwoleniem na realizację **koncesjonowanego** przez inny organ administracji publicznej przedsięwzięcia inwestycyjnego polegającej na uruchomieniu odkrywkowej kopalni żwiru.

Wójt Gminy nie jest ani organem koncesyjnym w takich sprawach ani nawet organem gminy przesądzającym o przyszłym kształcie i treści tak studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jak i samego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż zgodnie z przepisami art.9 ust.1 oraz art.14 ust.1 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym to nie wójt lecz rada gminy podejmuje w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego uchwałę o przystąpieniu do sporządzania w/w Studium czy też w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia MPZP.

Podnieść przy tym należy, że co do zasady wszystkie koszty sporządzania Studium finansowane są z budżetu gminy, które w czasie pandemii ucierpiały o wiele bardziej niż budżety przedsiębiorców, gdyż w przeciwieństwie do nich jednostki samorządu terytorialnego nie były beneficjentami żadnej ustawowej tarczy antykryzysowej. Dlatego też tym bardziej nie można stawiać obecnie gminom zarzutów, że nie są w stanie realizować wszystkich swoich zadań własnych, gdy skupiają się na realizacji tylko tych podstawowych umożliwiających funkcjonowanie, m.in. placówek oświatowo-wychowawczych, ochrony zdrowia, opieki społecznej, kultury, bezpieczeństwa oraz zapewniających sprawne działanie gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, dostawę wody oraz odbiór ścieków.

W końcu stwierdzić należy, że kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie MPZP należy do zadań własnych gminy i nikt, bez względu na rodzaj i rozmiary zamierzonej inwestycji, nie może jej narzucać rozwiązań planistycznych, które pozostawałyby w kolizji z wymaganiami ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, walorów ekonomicznych przestrzeni czy też potrzeby respektowania szeroko pojętego interesu publicznego.

Radzie Gminy z urzędu jest wiadomo, że ze względu na ujemne oddziaływanie na środowisko naturalne,

w tym na stosunki wodne, zamierzonego przez skarżącego przedsięwzięcia inwestycyjnego powstał stanowczy sprzeciw lokalnej społeczności, nie tylko miejscowości Sulęczyno, co do uwzględnienia i w Studium i później w MPZP złoża kruszywa naturalnego na w/w działkach gruntu, celem umożliwienia potencjalnemu inwestorowi ubieganie się w przyszłości o uzyskanie koncesji na eksploatację w Sulęczynie odkrywkowej kopalni żwiru.

Skarżący nie podał w skardze na czym w tej sprawie miałyby polegać działania Wójta Gminy na szkodę Gminy Sulęczyno, skoro poza wydanymi warunkami na teren działki drogowej, nie stanowiącej nawet własności Gminy, nie wchodził już potem w żadne stosunki prawne ze skarżącym, które rodziłyby powstanie po stronie Gminy jakiegokolwiek zobowiązania finansowe. W końcu każdy, nie tylko aktywny przedsiębiorca, może podejmować na własny koszt i własne ryzyko na swojej lub, za zezwoleniem, na cudzej nieruchomości prace geologiczne w poszukiwaniu złóż kopalin, nie tylko żwiru, co nie oznacza, że będzie je mógł w przyszłości eksploatować bez względu na interesy i potrzeby całej wspólnoty samorządowej zamieszkującej strefę oddziaływania potencjalnej inwestycji.

Dlatego też nie sposób uznać postępowania Wójta Gminy w przedmiotowej sprawie jako działania na szkodę czy to budżetu gminy, czy też prywatnych przedsiębiorców skoro kieruje się w niej szeroko pojętym interesem publicznym zarządzanej Gminy oraz jasno wyrażonym stanowiskiem społeczności lokalnej, w którym stanowczo sprzeciwia się ona realizacji szkodzącemu przede wszystkim środowisku naturalnemu miejscowości Sulęczyno przedsięwzięciu biznesowemu skarżącego.

Zdaniem Komisji skarga nie zasługuje na uwzględnienie jej w jakimkolwiek zakresie.

W związku z powyższym należy podjąć uchwałę, która nie uwzględnia jej w całości.

POUCZENIE

Art.239 § 1. W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.